

HORNARUL

Organul de specialitate al Uniunii Regnicolare a Măestriilor Hornari din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș
 Az Erdélyi, Bánáti, Körösvölgyi és Máramarosvidéki Kéményseprőmesterek Országos Egyesületének Szaklapja
 Fachblatt des Landesvereines der Rauchfangkehrermeister Siebenbürgens, des Banates, der Krischana u. Maramuresch

Redacția - Szerkesztőség - Redaktion: Redactor responsabil — Felelős szerkesztő — Verantwortlicher Redakteur
CLUJ,
Calea Reg. Ferdinand 117.

LADISLAU PAPP

Colaborator — Társszerkesztő — Hilfsredakteur: **COLOMAN PLATZ**

Editor-Proprietar: Uniunea Regnicolară
 Laptajudonos: Az országos egyesület
 Blatt-Eigentümer: Landes-Verein

Dare de seamă

Prin acest număr al revistei noastre „Hornarul“, facem socoteala funcționării Uniunii noastre în decursul de doi ani.

Anul 1924 s'a petrecut aproape numai cu organizarea Uniunii, s'a făcut lupta pentru realizarea tarifului unitar în adunarea generală ordinară ținută la 4 Mai, care a acceptat prețul de bază de 8 Lei.

Consecința nemijlocită a acestei mișcări a fost că județele Alba-de-Jos, Mureș-Turda, Turda-Arieș și Solnoc-Dobâca au putut să lucreze în cea mai mare parte a anului 1925 pe lângă tariful de bază de 8 Lei.

E lucru regretabil, că restul județelor aparținătoare de sfera noastră, nu au putut să realizeze până azi aceste principii, dar dorim să credem, că cei interesați întru aceste județe nu vor mai amâna cauza.

Anul 1925 s'a început cu mișcări mai intențioase, fiindcă în adunarea generală extraordinară convocată pentru 11 Ianuarie, am fost nevoiți de a da față comunizării proiectate și planuite de consiliile orașelor, și am fost nevoiți să arătăm prin hotărîre unanimă că dreptul nostru de industrie, ca drept strămoșesc dobândit, trebuie să fie respectat întotdeauna, chiar și de autorități. Este imposibil, ca unele autorități să poată trata meseria noastră, — numai din pricina unor persoane favorizate, însă fără orice pregătire profesională — la dauna acelor hornari, cari au atât pregătirea, cât și dreptul dobândit în conformitate cu legile pozitive.

Entuziasmul colegilor a avut fructele sale. Autoritățile au plecat capetele înaintea dreptului dovedit și au renunțat la scopul lor, care a avut caracterul unui proces pierdut.

Au fost autorități industriale de prima instanță, cari au avut intenția de a elimina dreptul văduvelor, cari ca succesi de drept au vrut să continue industria. Posturile măceștri-

lor decedați au fost să fie complectate prin străini, prin concurs public.

La reclamațiunile ce ne-au fost înainte reperțin, prezidiul nostru a luat măsuri imediat, pretinzând respectarea §-lui 40 al legii CVII din 1884 prin adrese energice. Si aceste măsuri au avut efect complet.

Uniunea noastră a aranjat și cauza de hornari a orașului Aiud, care s'a ivit astfel, că beneficiul excepțional al populației unei alte circumscripții: se poate lucra și prin hornarul circumscripției vecine, s'a folosit la comiterea unor abuzuri, provocând astfel concurență. Prin solicitarea unei repartizații nouă s'a pus capăt și acestui litigiu.

Memoriul compus în legătură cu reformarea legii industriale și prezentat, citit și explicat în adunarea noastră generală extraordinară din Arad, l-am tipărit în limba statului, la-m înaintat pentru studiu intențiv tuturor Ministerelor, Camerilor de Industrie și Inspectoratelor Industriale. S'a trimis câte-un exemplar și acelor colegi, cari au contribuit până acum la spesele membrului.

In legătură cu aceasta sunt provocați toți colegii, ca să trimită contribuțiunile lor la acoperirea speselor, cât se poate de curând, și cu atât mai vârtoș, că de oparte să ne stea la dispoziție spesele în legătură cu înaintarea personală a membrului, iar de alta parte să fim în situația de a-l tipări și în limba maghiară și a-l trimite tuturor membrilor noștri.

Prin acest fapt vor ajunge colegii noștri în posesiunea unui op interesant pentru industria noastră, din care va putea învăța chiar și generația de hornari viitoare.

Cu prilejul sărbătorilor de Crăciun și Anul nou primiți Doamnelor și Domnilor colegi felicitările cele mai sincere ale Prezidiului Uniunii noastre.

Otto Nágel, președinte.

Beszámoló

Lapunk, a „Hornarul“ jelen számával egyesületi életünk két évi működéséről teszünk egybefoglaló rövid jelentést.

Az 1924 ik. év ugyszólvan a megszervezésben merült ki s csupán az egységi áraknak lehetőleg egyöntetű elérésére egyengette az utat a május 4-én tartott rendes évi közgyűlésen az által, hogy az előterjesztett 8 leje dijszabást mint irányelvet elfogadta.

Ennek jogoszerű következménye az, hogy Alsófehér, Maros-Torda, Torda-Aranyos és Szolnok-Doboka vármegyék már az 1925. év nagyobb felében a 8 Lejes egységi árakkal dolgoztak.

Sajnos, hogy a körlethez tartozó többi vármegyék még mind mai napig elmulasztották ezen irányelvnek megvalósítását biztosítani, de erősen szeretnők hinni, hogy ezzel késlekedni tovább nem fognak.

Az 1925 ik. év már sokkal mozgalmasabban indult meg, mert a január 11-ére Clujra össze hívott rendkivüli közgyűlésen az egyes városok Tanácsai által kilátásba helyezett s tervbevett községesítéssel kellett szembe néznünk s egy séges határozattal kimutatnunk, hogy iparengedélyünk mint ősi szerzett jog folytonossága mindenkor tiszteletben tartandó a hatóságok által is. Teljes lehetetlen, hogy némely hatóság G'schäft céljából a tételes törvényivel szabályozott kéményseprőipart megfelelő egyéni képzetség hiányában az arra jogosult és tanult kéményseprők kára és hátrányára kezelhessék.

A kellő hatás meghozván a maga gyümölcsét, a felsorakoztatott jog előtt a hatóságok megtorpantak, szándékukról mint vesztett perről letettek.

Némely I-ső foku Iparhatóságok ehhez némileg hasonló mérvben véltek eljáratni akkor, amikor a munkakerület özvegyen maradt jogutónak szerették volna az öröklés jogát elminálni s e jogokat esetleges pályázat után azok sérelmére másokkal betölteni.

A gyorsan beküldött panaszokra az Elnöksgég azonnal intézkedett s utalva az 1884. évi XVII. t.-c. 40. § ára, annak épségbentartását érlyes átirattal követelte.

Ezen intézkedés is teljes sikert ért el.

Rendezte Nagyenyed város kéményseprőügyét is, ami abból állott, hogy azon kivételelesen alkalmazható engedményt, hogy más kerületi mesterrrel is lehet dolgoztatni, — teljes konkurrencia valósult meg.

Uj beosztás szolgalmazásával ennek is véget vetett.

Az ipartörvény szönyegen levő módosítása céljából Aradra összehívott rendkivüli közgyűlésen bemutatott, felolvasott s egyben elfogadott Memorandumot az állam hivatalos nyelvén kinyomatta s azokat tanulmányozás és megismerés céljából az összes Minisztériumok, Iparkamarák, Iparfelügyelőségek és többeknek megküldötte.

Megküldött egy egy példányt azon kartárs uraknak is, kik eddig annak előállításához hozzájárultak.

Ennek kapcsán felkérem az összes kartársakat, hogy a szükséges költségek fedezetére e címen hozzájárulási összegüket sziveskedjenek mielőbb már annál is inkább beküldeni, hogy mig egyrészt a memorandumnak személyesen leendő benyújtásához szükséges összeg álljon készletben, addig nyújtassék mód arra is, hogy azt magyar és német nyelven is kinyomathassük és tagjainknak megküldhessük.

Ezáltal kartársaink birtokába jutnak egy iparunkat érintő oly műnek, melyből a jövő kéményseprőnemzedék is csak okulhat.

A közelgő karácsonyi és újévi ünnepekre fogadják kedves Kartársnők és Kartársak az Elnökseg őszinte szerencsekivánatát.

Nágel Otto, egy. elnök.

Rechenschaft

Mit vorliegender Nummer unseres Blattes, des „Hornarul“, geben wir Reschenschaft über die letzten beiden Jahren unseres Vereinslebens.

Das Jahr 1924 verging sozusagen mit der Arbeit der Organisation. Wir ebneten den Weg zur Erlangung des Einheitstarifes mit 8 Lei, wozu wir die Generalversammlung am 4. Mai zusammengerufen haben, welche diesen Grundtarif auch angenommen hat.

Die Rechtsfolge dieses Kampfes war, dass einige Komitate u. zw. Alba de Jos, Mureş-Turda, Turda-Aries und Solnoc-Dobâca die Möglichkeit erreicht haben, im grössten Teile des Jahres 1925 mit diesen Preisen zu arbeiten.

Es ist aber bedauerlich, dass die übrigen, unserem Bereiche angehörenden Komitate diesen Tarif noch nicht verwirklichen konnten, aber wir erlauben uns zu glauben, dass die Sache keinen Verschub mehr erleiden wird.

Das Jahr 1925 war schon beweglicher. Der Hauptpunkt war die für den 11. Januar

zusammengerufene ausserordentliche Generalversammlung, in welcher wir gegen die von den städtischen Behörden beabsichtigten Kommunisation Stellung nahmen. Mittels unseres Beschlusses haben wir erwiesen, dass unser Industrierecht, als ein erworbenes Recht jedenfalls zu respektieren ist. Wir haben bezeugt, dass es eine Unmöglichkeit ist, unser Gewerbe an Mangel derjenigen Personen, die berechtigt und gelernte Rauchfangkehrer sind, zum Schaden letzterer behandelt werde.

Unsere Bewegung hatte den gewünschten Erfolg, die Behörden liessen von ihrer Absicht ab.

Manche Industriebehörden 1-er Instanz glaubten demgemäß verfahren zu können, indem sie trachteten die Rechte der Witwen zu eliminieren und diese mittels eventueller Konkurse zu beschädigen.

Auf die rasch eingesandten Reklamationen hat unser Präsidium sofort Massnahmen getroffen, und mit Berufung auf § 40 des G.-A. XVII-1884 forderte es das Imstandehalten derselben mittels energischer Zuschriften.

Diese Dispositionen haben einen vollen Erfolg gehabt.

Der Verein hat die Angelegenheit der Aiuder Rauchfangkehrer geordnet. Die Sache bestand darin, dass in genannter Stadt ein wahrhafte Konkurrenz entstand, nachdem man sich auf die ausnahmsweise genehmigbaren Fall berief, auch mit dem Rauchfangkehrer eines fremden Distriktes arbeiten lassen zu können. Mit einer neuen Einteilung wurde auch diesem Streite ein Ende genommen.

Das in Verbindung mit der Revision des Gewerbegesetzes verfasste und in unserer ausserordentlichen Generalversammlung in Arad bekanntgegebene Memorandum wurde in der Sprache des Staates gedruckt und zwecks Studium den Ministerien, den Gewerbekammern und den Industrieinspektoraten zugeschickt.

Je ein Exemplar wurde auch denjenigen Kollegen zugesandt, die zu den Kosten des Memorandums bisher beigesteuert haben.

In Verbindung mit Obigem bitte ich alle Fächgenossen, die entsprechenden Beisteuerungen unserem Vereine baldigst einzusenden, da wir noch mit dem persönlichen Einreichen des Memorandums ansehnliche Spesen haben werden, andererseits aber wir gemüsstigt sind, das Memorandum auch in ungarischer und deutscher Sprache drucken zu lassen.

Mit diesem Memorandum gelangen unsere Kollegen in den Besitz eines Werkes, aus welchem auch die zukünftige Rauchfangkehrergeneration nur Lehren schöpfen kann.

Anlässlich der annähernden Weihnachts- und Neujahrsfeiertage wünscht unser Präsidium den werten Kolleginnen und Kollegen viel Glück.

Otto Nágel, Präsident.

Winterstimmung

Indem ich zusehe, wie die Schneeflocken vom grauen Himmel herniederfallen, um die Erde mit einer schönen und warmen Hülle zu bedecken, denke ich an die Freuden dieser gestrengen, aber schönen Jahreszeit. Unsere Kinder sehen mit froher Erwartung den Weihnachtsfeiertagen entgegen, und ihr Jubel steigt in unbekannte Höhen empor, wir aber, die Grossen, sitzen in unseren gepolsterten Sesseln und sehen mit freudigem Wohlbehagen zu. Unsere Geschenke, seien sie noch so bescheiden, verfehlten ihr Ziel nicht. Die Bekümmernis, die Sorge des Alltags schwindet vor den kleinen Wachskezlein, die in das Dunkel unseres Kampfes um das Dasein hineinleuchten. Die wohltätige Wärme des Familienkreises umwalt uns, wir begrüssen unsere Freunde mit einem erneuerten Gefühl des Herzens, drücken die Hände derselben mit Hoffnung einer schöneren Zukunft.

Eine Woche ist bald um, und wir begrüssen das neue Jahr.

Klopfenden Herzens, mit bangen Ahnungen erfüllt, in zuversichtlicher Erwartung stehen wir an der Schwelle desselben. Unsere Augen sind zu schwach, in die grosse Entfernung der Zukunft blicken zu können, unser menschliches Wesen ist zu vergänglich, um fühlen zu können, was uns das Leben in der kurzen, und doch sehr langen Frist eines Jahres bieten wird. Wir wünschen uns gegenseitig Glück und langes Leben, Wohlsein und Gesundheit; die menschlichen Schwächen verhindern aber die Vervollkommenung unseres Lebens. Wir sind schwach, kurzsichtig, kleinmütig, mutlos; wir bieten den Schwierigkeiten kaum die Stirne, und nach einem kurzen Kampfe verfallen wir in eine Lethargie, aus welcher uns keine Freude aufrütteln kann.

Seht doch den kleinen Vögeln des Waldes zu! Diejenigen, die im Herbste nicht den weiten Weg nach dem warmen Süden zurücklegen, sondern die Strenge, die Unerbittlichkeit des

Winters mit uns teilen; die haben keine Ahnung von den Freuden des Winters, von Weihnachten, Neujahr, von Segen und von Schönheit. Sie frieren nur im erschütternd kalten Nordwinde, und holen ihre Nahrung unter der Schichte des Schnees hervor. Und doch, sie hüpfen und zwitschern ja ebenso froh vor Euren Fenstern und in Eurem Hofe, wie im Hochsommer. Sie lesen die zerstreuten Blumensamen auf, sie nähren sich vom Überbleibsel der besseren Zeiten, aber nur um das Ziel ihres Daseins zu erfüllen: um für die Zukunft, für die Brut des nächsten Jahres zu kämpfen. Ja, die Vöglein kämpfen ums Dasein, sie sind froh und unverdrossen. Ohne Freuden und doch froh! Das Ideal des Lebens zeigen sie Euch, die starken Vögel, den schwachen Menschen! Lernt von den kleinen Geschöpfen, die in Leid und Freud, in Scharen gesellt durch die beschneite Haide wandern, die aber nicht verzagen, wie Ihr!

Gott möge Euch Frohsinn und Freude zu Weihnachten geben. Möge er Eure Herzen im neuen Jahre erstärken, um den schwachen Vöglein gleich sein zu können!

Ladislaus Papp

Vereinsnotar
Redakteur des Hornarul.

Geehrte Fachgenossen!

Nachstehend veröffentlichten beiden Briefe bieten einen glänzenden Beweis von der uneigennützigen Tätigkeit, die das Präsidium unseres Vereines im Interesse der Kollegen zu aller Zeit entfaltet hat.

Die Witwen und Waisen, waren sie je auf eine Unterstützung angewiesen, sind es hauptsächlich jetzt.

Ich frage, was denn mit den Hinterbliebenen derjenigen geschieht, die nicht nur keine Mitglieder unseres Vereines sind, sondern gar gegen denselben Stellung nehmen? Diese sind tatsächlich nur Missgestalten, die zufolge ihres sehr engen Gesichtskreises so zurückgeblieben sind, dass sie die veränderten Verhältnisse nicht begreifen können.

Diese Urgeschöpfe, die sich ja Menschen nennen sollten, können es nicht auffassen, dass der Mensch dazu geschaffen ist, ein gesellschaftliches Leben zu führen und je ein Mitglied der Gesellschaft zu bilden, nicht aber nach der Art verwilderter Tiere sich in die Einsamkeit zu verbergen.

Es ist also begreiflich, wenn der Verein diesen Ungeschliffenen überhaupt keine Unterstützung gewährt.

Koloman Platz

Dankschreiben

Mit inniger Dankbarkeit und Anerkennung gedenke ich der Leitung des Landesvereines, in erster Reihe des Herrn Präsidenten Otto Nagel, des Herrn Notars Ladislaus Papp und des Herrn Kassiers Koloman Platz, die mir in den kritischsten Augenblicken ihre Unterstützung aufboten und mit ihrem Dazwischen treten mein, nach dem Ableben meines Gemahls angegriffenes Industrierecht zurückerworben haben.

Die Subpräfektur hat bei der Gewerbebehörde I. Instanz interveniert, dass sie ihre verfehlte Disposition zurückzieht, da ich berechtigt bin, das Gewerbe auf Grund des Witwenrechtes auch weiterhin auszuüben.

Ich drücke meinen Dank auch dem Herrn Komitatsinspektor Octavian Orsa und dem Herrn Fachgenossen Michael Sztojka aus, die mich in meine Angelegenheit ebenfalls gütigst unterstützt haben.

Indem der Landesverein ein wahres Zeichen seiner uneigennützigen Tätigkeit gegeben hat, bitte ich Gott, er wolle dem Vereine auch weiterhin Kraft geben, um die dazu genötigten Witwen und Waisen auch in der Zukunft schützen zu können.

Pui, den 1. Dezember 1925.

Mit kollegialem Grusse

Witwe Josef Munyan

Rauchfangkehrermeister

II.

Herrn Koloman Platz

Cluj

Für Ihr anlässlich des Ablebens meines Gemahls und meines Sohnes erwiesenen Wohlwollen, indem Sie bei dem Jibouer Stuhlrichteramt im Interesse meines Gewerberechtes intervenierten, drücke ich meinen aufrichtigsten Dank Ihnen, sowie auch dem Präsidium des Landesvereines aus und bitte dies in meinem Namen zu verdolmetschen.

Mit kollegialer Achtung

Witwe Esaias Sziklavári.

Többeknek

Az 1 százalékos forgalmi adót azok tartoznak fizetni, kiknek naponkénti forgalmuk, illetve bevételeik vannak.

Hatóság által megállapított dijszabással dolgozó iparosok, minő példának okáért a kéményseprő is, nem esik a naponkénti forgalmat és függetlenül az árakra lebonyolító vállalatok közé; nem is fizethet luxusnak megfelelő százalékot.

Szerk.

Tisztelet Kartársak!

Az alább közölt két levél fényes bizonyítékát adja annak az önzetlen munkásságnak, melyet az egyesület elnöksége a hozzáfordult kartársaknak kötelességtudóan mindenkor a legnagyobb készséggel megtett.

Az özvegyek és árvák — ha valaha —, ugy most, a jelen időkben vannak leginkább rászorulva és ráutalva a nélkülözhetetlen támogatásra.

Kérdem: mi történik azoknak hátramaradott özvegyeivel és árváival, akik az egyesületnek nemcsak nem tagjai, de annak inkább nyílt ellenségei. Ezek a rövidlátó emberek szük látókörükön kifolyólag annyira elmaradtak a világ-tól, hogy a változott viszonyokat nem képesek felfogni. Ezek az őslények nem érzik, nem tudják, hogy ők is emberek s hogy az embernek, mint olyannak, már alkotásánál fogva arra kell törekednie, hogy társas, egyesületi életet éljen, annak egy szervévé váljék s nem szabad elzár-kóznia elfogultsága és korlátolsága szük korlátai közé, mint az erdőben egyedül bolyongó vadnak.

Ne csodálkozzanak tehát, ha hátramaradott özvegyeik és árváik semminemű védelemben nem részesülnek majd semmi irányból.

I.

Köszönetnyilvánítás

Mély hálával, köszönettel és elismeréssel tartozom az Orsz. Egyesület vezetőségének, elsősorban Nágel Ottó elnök urnak, Papp László jegyző urnak és Platz Kálmán pénztárnok urnak,

kik mindannyian hozzáam a legválságosabb napokban kegyesek voltak s a férjem elhalálo zásával megtámadott özvegyi jogomat részemre közbelépésükkel visszaszerezték.

Az alispáni hivatal utasította az I. foku iparhatóságot, hogy téves rendelkezését meg-szünteti s hogy jogosult vagyok iparomat özvegyi jogon tovább folytatni.

Köszönetet mondok Orsa Oktavián megyei felügyelő és Sztojka Mihály kartárs uraknak is, kik szintén hathatós támogatásomra voltak.

Midőn az Orsz. Egyesület bizonyságot tett önzetlen munkásságáról, kértem a jó Isten, segítse erőre, hogy a reá szoruló özvegyek és árvák védelmezésében továbbra is közremüködhessen.

Pui, 1925 december 1-én.

Maradtam az egyesületnek kartársi üdvözlettel

övv. Munityán Józsefné kéményseprőmester.

II.

Platz Kálmán urnak

Cluj

Férjem és fiam elhalálozásával irántam tanúsított azon jóindulatáért, hogy a jiboui főszolgabirói hivatalnál elősegített iparomnak továbbfolytatathatásában, őszinte hálás köszönetet mondok ugy Önnek, mint az Orsz. Egyesület Elnökségének s kértem ezt nevemben tolmacsolni.

Jibou, 1925 november 28.

Kartársi üdvözlettel

övv. Sziklavári Ezsaiásné

Meghívó

Értesítjük a kartársakat, hogy Aniczás Sándor, oclandi (Udvarhelymegyei) kartársunk az udvarhelymegyei és környékbeli, azaz Udvarhely, Csik, Háromszék, Brassó, Fogaras, Nagy- és Kisküküllő és Marostorda vármegyei kartársakat f. évi december 27-én délelőtt megtartandó gyűlésre ezennel meghívja.

A gyűlés helye Székelyudvarhely, Soltymosi-ut 54. sz., Szász Dénes kartárs lakásán.

Tárgysorozat:

1. A vármegyék dijtáblázatának felemelése.
2. A munkakerületi ügyek mikénti állása szokon való esetleges módosítások megbeszélése.

Ocland, 1925 december 8.

Aniczás Sándor
megyei felügyelő.

Halálozás. Adamovits Ádám fageti kartársunk 56 éves korában hirtelen elhunyt. Egyesületünk benne derék, ügybuszgó kartársat veszített. Özvegye és családja fogadják az egyesület és szerkesztőség őszinte részvétét.

Cine a contribuit deja la spesele memoriaului? -- Kijárult hozzá a memorandum-költségekhez? -- Wer hat bereits den Memorandumspesen beigesteuert?

II.

29. Gájer István, Simeria	200 L
30. Stander György, Arded	200 "
31. Jakab Géza, Batos	200 "
32. Schneiderhoffer János, Regh.-Săsesc	300 "
33. Nagel Ottó, Cluj	500 "
34. Juhász János, Sânnicolaul-Mare	200 "
35. Fehértói Gyula, Brad	200 "
36. Schulléri Gyuláné, Lonea	500 "
37. Marcon Ioan, Jebel	200 "
38. Kaltenhuber Józsefné, Arad	250 "
39. Inke György, Feldioara-Brașov	200 "
40. Vrabel Vilmos, Codlea	200 "
41. Farsch Károly, Reghinul-Săsesc	200 "
42. Dauda Stefan, Reghinul-Săsesc	200 "
43. Gombarovits Nicolae, Lugoj	200 "
44. Miskovits György, Tormac	200 "
45. Rehling Anton, Chișoda-Nou	400 "
46. Nagy Zsigmond, Arad	400 "
47. Bogdan Gyula, Arad	400 "
48. Schmitzer Ferencné, Arad	250 "
49. Nagy Gábor, Billéd	350 "
50. Pélits Gyula, Lugoj	200 "
51. Fritz Lajosné, Lugoj	200 "
52. Komárek József, Tinca	200 "

53. Bogdán Miklósné, Ghioroc 300 "
54. Szász Róbertné, Arad 250 "

Tisztelt Kartársak! Amint itt láthatjátok, a memorandumra befolyt összegeket itten kötelességszerűleg nyugtázzuk. De kérjük azokat, akik sem ebben, sem pedig a mult számunkban közöttet lajstromban nem szerepelnek, igyekezzenek az erre a célra szánt összeget pénztárunkba mielőbb eljuttatni, mivel a nyomdai és postaköltségek fedezése után alig marad valami a bucurești utiköltség fedezésére. Tudjuk, hogy egyik kartársunk sem kívánja, hogy az Elnökség a nagy munka elvégzése után még a külön költségeket is viselje. Viseljétek sziveteken ügyünket, s ki-ki tehetsége szerint mielőbb járuljon hozzá, hogy végre érvényre tudjuk juttatni igazunkat és jogainkat.

C. Platz K.

casier — pénztáros — Kassier

Egy segédet keresek állandó munkára. Levélbeli ajánlatot kérek. Morcsák Lajos kéményseprőmester, Huedin (Bánffyhunyad).

Egy segédet keresek, lehetőleg nőltent, állandó munkára. Jojárt G. József kéményseprő mester, Miercurea-Niraj (Nyárádszereda).

Két fiatal megbizható segédet keresek könnyű munkára, azonnali belépévre. 1200 lei fix, teljes ellátás és fele égetés. Stupeczki József kéményseprőmester Santpaul, jud. Tarnava Mica.

Egy jól jövedelmező járás a mester öregsége és betegsége miatt óvadékképes üzletvezetőt keres, aki az üzletet véglegesen átvehetné. — Érdeklődők forduljanak a „Hornarul“ kiadóhivatalához Cluj, Calea Regele Ferdinand 117 szám.

